

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 1Er/90/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715203030
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphly
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2023:6715203030.3

Uznesenie

Okresný súd Zvolen vo veci exekúcie oprávneného A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXXX/X, XXX XX E., proti povinnému C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX E., vedenej pod sp. zn. EX 601/15 súdnu exekútkou JUDr. Luciou Uliankovou, Exekútorský úrad so sídlom Námestie SNP 30, 960 01 Zvolen, na uspokojenie pohľadávky oprávneného na zameškanom výživnom vo výške 867,- Eur, na bežnom výživnom počnúc mesiacom marec 2015 naďalej a trov exekúcie, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd exekúciu zastavuje.

odôvodnenie:

Okresný súd Zvolen poverením č. k. 1Er/90/2015 zo dňa 16.03.2015 poveril vykonaním exekúcie súdnu exekútku JUDr. Luciou Uliankovou na uspokojenie pohľadávky oprávneného na zameškanom výživnom vo výške 867,- Eur, na bežnom výživnom počnúc mesiacom marec 2015 naďalej a trov exekúcie na podklade vykonateľného rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 17C/42/2011 zo dňa 31.03.2011.

2. Povinný doručil poverenej súdnej exekútkre dňa 23.02.2023 písomné podanie zo dňa 23.02.20236 označené ako „žiadosť o zrušenie exekúcie EX601/2015“, ktoré exekučný súd posúdil ako návrh na zastavenie exekúcie. Poverená súdna exekútkra postúpila návrh na zastavenie exekúcie na rozhodnutie súdu dňa 01.03.2023.

3. Povinný v úvode svojho podania uviedol, že exekúcia je nedôvodná, nakoľko dlžné výživné bolo doplatené, o čom svedčí aj rozhodnutie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/163/2014. Okrem toho povinný poukázal na skutočnosť, že na jeho majetok bol vyhlásený konkurz v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 3Odk/83/2017, pričom od tejto doby má stály príjem a nie je ani vo výpovednej lehote. Zároveň uviedol, že nemá v úmysle neplniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči oprávnenému.

4. K návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa oprávnený vyjadril podaním zo dňa 26.02.2023, v ktorom uviedol, že so zastavením exekúcie nesúhlasí, nakoľko neverí že povinný bude dobrovoľne plniť vyživovaciu povinnosť. Poukázal na skutočnosť, že povinný je dlhodobo v zlej finančnej situácii, o čom svedčí aj vyhlásený konkurz na jeho majetok. Tiež uviedol, že povinný sa už niekoľkokrát v minulosti vyjadril, že všetky výdavky oprávneného by mala platiť len jeho matka, keďže sa s ním rozviedla.

5. Okresný súd Zvolen uznesením sp. zn. 1Er/90/2015 zo dňa 11.05.2023 zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že len samotná skutočnosť, že povinný bol v trestnom konaní oslobodený spod obžaloby pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona nezakladá dôvod na to, aby súd vyhovel návrhu povinného na zastavenie exekúcie, nakoľko exekučné konanie bolo začaté dôvodne a bolo začaté na vymoženie

nielen zameškaného výživného, ale aj bežného výživného počnúc mesiacom marec 2015. Hoci povinný pohľadávku oprávneného po začatí exekučného konania čiastočne uspokojil, nejde už o „dobrovoľné plnenie“, ale plnenie z exekúcie. K argumentácii povinného ohľadom stáleho zamestnania a plnenia si vyživovacej povinnosti pravidelnými úhradami, dal do pozornosti ustanovenie § 80 Exekučného poriadku účinného v čase začatia exekučného konania, podľa ktorého, na návrh povinného môže súd zastaviť exekúciu zrážkami zo mzdy (§ 57 ods. 2), ak sa zrážky vykonávajú už len na bežné výživné a možno predpokladať, že povinný bude výživné plniť ďalej dobrovoľne. V predmetnej veci súd zastával názor, že riadne uhrádzanie bežného výživného nespôsobuje automaticky zastavenie konania, pričom nie je možné ustáliť predpoklad, že v budúcnosti bude bežné výživné uhrádzané riadne a včas.

6. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 17CoEk/4/2023 zo dňa 16.08.2023, na základe odvolania povinného zo dňa 05.06.2023, zrušil vyššie uvedené uznesenie Okresného súdu Zvolen a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie dostatočne nepristúpil k skúmaniu existencie predpokladu podľa § 80 Exekučného poriadku o tom, či si povinný bude ďalej dobrovoľne plniť povinnosť platiť bežné výživné. Odvolací súd tiež konštatoval, že súd prvej inštancie sa pri vyhodnocovaní predpokladu dobrovoľného platenia výživného zo strany povinného vôbec nezaoberal skutočnosťami, z ktorých by bolo možné vyvodiť postoj povinného do budúcnosti v tomto smere, najmä zohľadnením, či má stále zamestnanie alebo iný príjem, jeho celkového správania sa, prístupu k plneniu si ostatných platobných povinností i prihliadnutím na jeho súčasné majetkové pomery a podobne. Povinný pritom už v návrhu na zastavenie exekúcie uvádzal, že od vyhlásenia konkurzu na jeho majetok v roku 2017 má stály príjem a jeho úmyslom je plnenie si vyživovacej povinnosti. Odvolací súd zdôraznil, že od udelenia poverenia na výkon exekúcie ako i uhradenia zameškaného výživného ubehla doba niekoľkých rokov, počas ktorej sa povinnému strháva zrážkami zo mzdy už iba bežné výživné. Z podaného návrhu sa tiež javí, že trestné stíhanie, ktoré bolo proti povinnému vedené pre prečin zanedbania povinnej výživy, pôsobí na neho v tomto smere preventívne a odradzujúco od ďalšieho páchania takéhoto trestného činu. S poukazom na uvedené potom odvolací súd v rámci posudzovania splnenia podmienok na zastavenie exekúcie uložil súdu prvej inštancie povinnosť skúmať predpoklad toho, či si povinný bude svoju vyživovaciu povinnosť dobrovoľne plniť, a to najmä doplnením dokazovania za účelom zistenia stáleho a dostatočného príjmu povinného na úhradu výživného, najmä jeho lustráciou v Sociálnej poisťovni ako i v ďalších súdu dostupných registroch, z ktorých možno zistiť majetkové a platobné pomery povinného. Súdu bola uložená aj povinnosť vyzvať povinného na doplnenie skutkových tvrdených v zmysle § 150 ods. 2 C.s.p. ohľadne jeho schopnosti platiť výživné riadne a včas.

7. Podľa § 243 h ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

8. Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku účinného v čase začatia konania, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

9. Podľa § 80 Exekučného poriadku účinného v čase začatia konania, na návrh povinného môže súd zastaviť exekúciu zrážkami zo mzdy (§ 57 ods. 2), ak sa zrážky vykonávajú už len na bežné výživné a možno predpokladať, že povinný bude výživné plniť ďalej dobrovoľne. Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné.

10. Súd prvej inštancie, na základe záväzného pokynu odvolacieho súdu, vykonal vo veci dokazovanie zamerané na zistenie predpokladu toho, či si povinný po zrušení exekúcie bude svoju vyživovaciu povinnosť plniť dobrovoľne. Z lustrácie Sociálnej poisťovne súd zistil, že povinný je zamestnaný v spoločnosti Železničná spoločnosť Cargo Slovakia, a.s. a jeho vymeriavací základ za obdobie od januára do novembra 2023 bol v priemere vo výške 1.553,39 Eur. Okrem toho súd z predmetnej lustrácie zistil, že povinný je zamestnaný aj na základe dohody o pracovnej činnosti, a to v spoločnosti M.A.J.O.R Agency, s.r.o., pričom jeho vymeriavací základ za obdobie od januára do októbra 2023 predstavuje v priemere sumu 169,76 Eur. Uvedené potvrdzujú aj výplatné pásky, ktoré povinný doručil súdu spolu

so svojím podaním zo dňa 24.11.2023. Okrem toho povinný v podaní uviedol, že v súčasnej dobe nie je vo výpovednej lehote. Ako bežné výdavky uviedol výdavky spojené s bývaním, výdavky na energie, mobilný telefón, televíziu a internet. Tiež dodal, že nefajčí, alkohol nepožíva v nadmernom množstve a nemá žiadne záľuby, ktoré by spotrebúvali nejaké jeho finančné prostriedky.

11. S poukazom na vyššie uvedené, po vyhodnotení všetkých dostupných dôkazov dospel súd k záveru, že sú splnené podmienky na zastavenie exekúcie podľa § 80 Exekučného poriadku účinného v čase začatia konania. Súd zastáva názor, že v súčasnej dobe existuje predpoklad, že povinný bude ďalej dobrovoľne plniť povinnosť platiť bežné výživné. Z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/163/2014 je totiž zrejmé, že povinný uhradil zameškané výživné v plnom rozsahu, od decembra 2021 je zamestnaný na trvalý pracovný pomer a okrem toho vykonáva práce aj na základe dohody o pracovnej činnosti, z čoho má mesačný príjem dokopy okolo 1.200,00 Eur netto. Okrem toho súd zdôrazňuje, že od udelenia poverenia na výkon exekúcie ako i uhradenia zameškaného výživného ubehla doba niekoľkých rokov, počas ktorej sa povinnému strháva zrážkami zo mzdy už iba bežné výživné. Vzhľadom na uvedené súd zohľadnil aj skutočnosť, že ďalšie vedenie exekúcie sa javí ako nadbytočné a nehospodárne, a to najmä s poukazom na povinnosť platiť trovy exekúcie. Neušlo pozornosti súdu, že z podaného návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa javí, že trestné stíhanie, ktoré bolo proti povinnému vedené pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona, pôsobilo na neho v tomto smere preventívne a odradilo ho od ďalšieho páchania takéhoto trestného činu.

12. K tvrdeniam oprávneného, ktorý vo svojom vyjadrení uviedol, že povinný je dlhodobo v zlej finančnej situácii (má osobný bankrot), pričom sa snaží zbaviť svojej vyživovacej povinnosti, súd uvádza, že vykonaným dokazovaním bol preukázaný opak, a to že povinný je zamestnaný a má pravidelný mesačný príjem, z ktorého je schopný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Pokiaľ oprávnený uviedol, že v prípade, ak bude exekúcia zrušená, povinný si nebude plniť svoju vyživovaciu povinnosť, súd poznamenáva, že ide len o subjektívne tvrdenia oprávneného, ktoré nie sú podložené žiadnymi hodnovernými dôkazmi.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené súd zastáva názor, že zo samotného prístupu povinného k úhrade výživného, ktorý zaplatil jednak zameškané výživné a dlhodobo uhradza bežné výživné, pričom je zamestnaný na trvalý pracovný pomer a okrem toho vykonáva aj práce na základe dohody o pracovnej činnosti, možno dospieť k splneniu predpokladu jeho ďalšieho dobrovoľného plnenia výživného. Súd v tomto smere poznamenáva, že v prípade, že povinný nebude po zrušení exekúcie dobrovoľne platiť bežné výživné, oprávnenému nič nebráni podať nový návrh na výkon exekúcie a tým zabezpečiť plnenie výživného v zmysle právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 17C/42/2011.

14. Po posúdení podania povinného, prihliadnuc aj na nesúhlas oprávneného so zastavením exekúcie a po vyhodnotení stavu vecí, najmä s poukazom na vyššie uvedené, súd rozhodol tak, že exekúciu vedenú proti povinnému zastavil.

15. O trovách exekúcie v zmysle § 200 ods. 5 Exekučného poriadku súd nerozhodoval, nakoľko nemal ich vyčíslenie k dispozícii a rozhodne o nich samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici (§ 362 ods. 1, prvá veta zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C.s.p.“). Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada (§ 125 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 1, 2 C.s.p.). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 C.s.p.).